

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu: **JUDr. P.**, D.B., správcu konkurznej podstaty úpadcu A., a.s. v konkurze, N.C., zastúpeného advokátkou JUDr. D.M.Š. proti žalovanému: **S., s.r.o., B.O.** (predtým S.O.B.), zastúpenému advokátom Mgr. J.P.B., **o zaplataenie 24 640 124,50 Sk s prísl.**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. marca 2008, č. k. 6 Cb 1/07-302, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. marca 2008, č. k. 6 Cb 1/07-302 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet zástupkyne 2 458,53 Eur náhrady trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom ponechal zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach z 18. augusta 2006, č. k. 12 Zm1924/99-122 v platnosti a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet zástupkyne 311 142 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že z obsahu originálu zmenky zistil, že vystaviteľ zmenky V., a.s., K. vystavil 10. augusta 1995 zmenku, v ktorej prikázal zmenečníkovi V., a.s., K. zaplatiť na rad A., a.s., organizačná zložka zahraničnej osoby, K.B., zmenkovú istinu 24 640 142,50 Sk 11. októbra 1999. Zmenku akceptoval zmenečník podpisom na zmenke. Pri podpise vystaviteľa zmenky je odtlačok pečiatky vystaviteľa V., a.s., K.. Súd dospel k záveru, že zmenka obsahuje náležitosti cudzej zmenky v zmysle § 1 článku I. zmenkového a šekového zákona č. 191/1950 Zb. (ďalej len zmenkový zákon), a preto je zmenkou platnou. V zmenke je udaný ako zmenečník sám vystaviteľ, a preto je zastretou vlastnou zmenkou v zmysle § 3 článku I. zmenkového zákona. Výstavca ako zmenečník vlastný príkaz akceptoval, a preto je priamym dlžníkom zo zmenky. Žalovaný uplatnil kauzálne námietky, že predmetná zmenka má zabezpečovaciu funkciu, pričom majiteľ zmenky už nie je veriteľom zmenkou zabezpečovanej pohľadávky. Tvrdil, že zabezpečený záväzok zanikol čiastočne dohodou a čiastočne jeho splnením. Okrem kauzálnych námietok namietal platnosť zmenky, tvrdiac, že zmenka bola vystavená v nevyplnenej podobe bez udelenia vyplňovacieho oprávnenia, prípadne, že bola vystavená nesprávne. Namietal aj skutočnosť, že samotný podpis osoby, konajúcej v mene dlžníka, nie je možné zistiť, kto tou osobou bol.

Absolútne námietky žalovaného týkajúce sa platnosti zmenky, konkrétne podpisu na zmenke a jej vyplnenia, súd neakceptoval z dôvodu, že zmenka obsahuje náležitosti zmenky cudzej v zmysle článku I. zmenkového zákona, teda aj podpis výstavcu i zmenečníka. Vyplnená je aj zmenková suma. Žalovaný nepreukázal, že zmenková suma nezodpovedá akejkoľvek dohode účastníkov zmenkového vzťahu a že zmenka, ktorá je formálne platná, nezaväzuje žalovaného ako zmenkového dlžníka.

V námietkovom konaní súd vykonal dokazovanie zamerané na opodstatnenosť kauzálnych námietok žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu, ktoré spočívali v tvrdení, že zmenka bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka a v dôsledku postúpenia

zabezpečeney pohľadávky došlo k osamostatneniu zmenky a zároveň k zániku zmenkového záväzku. Dôkazné bremeno o uvedených tvrdeniach nesie žalovaný, ktorý predložil listinné dôkazy a navrhol vypočuť svedkov.

Z obsahu zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 z 10.8.1995 súd zistil, že A., a.s., organizačná zložka zahraničnej osoby, K.B. ako banka a V., a.s., K. ako klient uzavreli zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie krátkodobého úveru na úhradu plnenia zo zmenkového avalu vo výške preukázaného peňažného plnenia A., oprávnenému v zmysle mandátnej zmluvy o vykonaní zmenkového avalu č. 19/95-M z 10. augusta 1995, uzavretej medzi A. a klientom. V čl. II. zmluvy sa dohodli zmluvné strany, že úver bude čerpaný nasledujúci pracovný deň po tom, keď A. splnila svoj záväzok voči oprávnenému a výška úveru je zhodná s výškou úhrady, ktorú realizovala A.. Splatnosť úveru bola stanovená do jedného mesiaca od jej čerpania. Klient sa zaviazal z poskytnutého úveru v čl. III. zmluvy platiť úroky o 4% vyššie, než predstavuje základná úroková sadzba A., ktorá v deň uzavretia zmluvy predstavovala 16% ročne. V čl. IV. zmluvné strany uviedli, že peňažité pohľadávky A. z tejto zmluvy sú zaistené zastretou vlastnou zmenkou, ktorá bude klientom vystavená v deň podpisu mandátnej zmluvy o vykonaní zmenkového avalu, spolu s dohodou o vyplňovacom práve.

Z písomného dodatku č. 2 k uvedenej zmluve, uzavretého 25. februára 1997 vyplýva, že účastníci zmenili v čl. I. slovo plnenie A. na plnenie A., a.s., Hyberská 18, Praha 1 (ďalej len centrála). V čl. II. ods. 1 v prvej vete a v druhej slovo A. nahradili slovom centrála. Dodatok č. 1 účastníci nepredložili. Z obsahu mandátnej zmluvy o vykonaní zmenkového avalu č. 19/95-M, uzavretej 10. augusta 1995 mandatárom A., a.s., organizačná zložka zahraničnej osoby, K.B. a mandantom V., a.s., K., z čl. I. bodu 1 vyplýva, že predmetom zmluvy je vykonanie zmenkového avalu mandatárom k zaisteniu záväzku vo výške 6 279 162,50 DEM, v korunách 131 994 274,90 Sk, vyplývajúceho zo 6 vlastných zmeniek, vystavených 10. augusta 1995 výstavcom V., a.s., K., splatných v A., a.s., organizačnej zložke zahraničnej osoby v Banskej Bystrici dňa 30. októbra 1996 vo výške 1 136 308,33 DEM, dňa 30. apríla 1997 vo výške 1 100 395,83 DEM, dňa 30. októbra 1997 vo výške 1 064 483,33 DEM, dňa 30. apríla 1998 vo výške 1 028 570,83 DEM, dňa 30. októbra 1998 vo výške 992 658,33 DEM, dňa 30. apríla 1999 vo výške 956 745,85 DEM. Z článku I bod 2 vyplýva, že plnenie zo zmluvy sa považuje za záväzné v momente, keď je mandatár povinný platiť za hlavného dlžníka vo výške avalovej zmenkovej sumy. V čl. III. bode 2, 3 sa strany

dohodli, že v prípade plnenia mandatára zo zmenkového avalu a platobnej neschopnosti mandanta poskytne mandatár krátkodobý avalový úver na úhradu pohľadávky, ktorá mandantovi vznikla. Výška poskytnutého úveru bude zhodná s výškou úhrady, t. j. uhradená cudzia mena sa prepočíta na Sk podľa platného kurzu devíza - predaj dňom úhrady mandatára. Úver bude čerpaný v nasledujúcom pracovnom dni po tom, keď mandatár plnil zo zmenkového avalu. Za týmto účelom sa súčasne s mandatárom uzatvára zmluva o úvere, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a jej účinnosť sa stanovuje na nasledujúci pracovný deň po plnení zo zmenkového avalu. Po vykonaní dokazovania výsluchom svedkov Ing. M., Ing. Z. a listinnými dôkazmi, ako zmluvou o postúpení pohľadávky z 12. októbra 2000 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2004, č. k. 17 Cbi 29/03-108, ktorým určil, že uvedená zmluva o postúpení pohľadávok je platná, súd uzavrel, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu vzniklo viacero zmenkových vzťahov. Žalovaný tvrdil, že predmetná zmenka zabezpečovala pohľadávku zmenkového veriteľa, vyplývajúcu zo zmluvy o avalovom úvere č. 19/95, uzavretej 10. augusta 1995. Je nepochybné, že predmetná zmenka a zmluva o avalovom úvere, ktorá odkazuje na zabezpečovaciu zmenku, sú vystavené v rovnaký deň 10. augusta 1995, čo nevyklučuje pravdivosť tvrdenia žalovaného, že predmetná zmenka zabezpečuje pohľadávku z tejto zmluvy. Je potrebné zdôrazniť, že zmenka, pokiaľ plní zabezpečovaciu funkciu, nemôže vzniknúť pochybnosť o určitosti pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Vzhľadom na spornosť tvrdení účastníkov dôkazné bremeno o preukázaní určitosti zabezpečovanej pohľadávky znáša žalovaný, ktorý v konaní predloženými listinnými dôkazmi, ani výsluchom svedkov nepreukázal jednoznačne kauzálny vzťah medzi predmetnou zmenkou a pohľadávkou zo zmluvy o avalovom úvere, hlavne čo sa týka výšky pohľadávky. Pokiaľ by jednoznačne aj predmetná zmenka plnila zabezpečovaciu funkciu ku konkrétnej pohľadáвке, vyplývajúcej zo zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 z 10. augusta 1995, súd dospel k záveru, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 12. októbra 2000, na ktorú žalovaný poukazuje, nebola postúpená pohľadávka zo zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 z 10. augusta 1995. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že v zmluve nie sú uvedené údaje, z ktorých by bolo možné jednoznačne zistiť, ktorá konkrétna pohľadávka, z ktorej zmluvy o avalovom úvere bola postúpená, pretože okrem sumy a uvedenia, že ide o zmluvu o postúpení pohľadávok v položke 42 príloh, nie sú ďalšie identifikačné údaje o pohľadáвке, čo vzhľadom na existenciu viacerých zmlúv možno považovať za údaj neurčitý. V dôsledku toho súd nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalovaného, že postúpením pohľadávky došlo k osamostatneniu zmenky. Z týchto dôvodov súd nevyhodnocoval dôkazy predložené žalovaným, týkajúce sa ďalšieho postúpenia pohľadávky a zániku záväzku vo vzťahu

k osobám, na ktoré podľa tvrdenia žalovaného bola pohľadávka postúpená. Žalovaný v tomto prípade nepreukázal skutočnosti tvrdené v námietkach, a preto žalobcovi ako majiteľovi zmenky svedčí právo na zaplatenie zmenkovej sumy s príslušenstvom.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal trovy námietkového konania, účelne vynaložené na uplatnenie práva, pozostávajúce z odmeny za štyri úkony právnej pomoci (vyjadrenie k námietkam, účasť na pojednávaníach), DPH z cestovného a z náhrady za stratu času. Ďalšie vyčíslené trovy konania súd žalobcovi nepriznal z dôvodu, že advokátovi vzniklo právo len na úkony právnej pomoci v súvislosti s námietkovým konaním po vydaní zmenkového platobného rozkazu. Účelnosť ďalšej porady s klientom žalobca neodôvodnil a účelný nie je ani úkon v súvislosti s vyjadrením k odvolaniu proti povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok.

Proti rozhodnutiu v časti, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že súd mu nepriznal náhradu trov vo výške, ktorú vyčísľil v písomnom podaní z 20. marca 2008, t. j. vo výške 725 205,63 Sk. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov pozostávajúcu z odmeny za päť úkonov právnej pomoci, lebo dospel k záveru, že nešlo o úkony potrebné pre účelné uplatnenie práva a nepriznal žalobcovi ani náhradu hotových výdavkov v plnom rozsahu. Nepriznal náhradu za užívanie osobného motorového vozidla, priznal iba náhradu za použitie vlaku. Podľa názoru odvolateľa súd výšku náhrady trov konania nesprávne posúdil, preto žiada v tejto časti rozsudok zmeniť tak, aby žalovanému bolo uložené zaplatiť žalobcovi 725 205,63 Sk.

Proti rozsudku podal odvolanie aj žalovaný. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zmenkový platobný rozkaz zruší a prizná mu náhradu trov konania. Namieta, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Uviedol, že jednou z rozhodujúcich skutočností je existencia kauzálneho vzťahu medzi spornou zmenkou a pohľadávkou úpadcu voči žalovanému na vrátenie úveru podľa zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 z 10. augusta 1995, ktorý sporná zmenka zabezpečovala. Na preukázanie tejto skutočnosti žalobca navrhol vypočuť troch svedkov, a to Ing. M., Ing. Z. a JUDr. J.. Súd vypočul len prvých dvoch, tretí sa nedostavil a súd od tohto dôkazu upustil, a to napriek tomu, že žalobca na vypočutí JUDr. J. trval. Považuje za neprijateľné, aby súd odmietol vykonať navrhovaný dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a aby následne odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že takáto skutočnosť v konaní nebola preukázaná. Poukázal

na námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu, kde uviedol, že na základe zmluvy č. 3258/KA/95 z 10. júla 1995, uzavretej so spoločnosťou L., GmbH, N. žalovaný nakúpil nakladacie zariadenie s autosedom SR 100, hydraulický lis HPF II 2500 a ručne ovládané odberové zariadenie PB 150. Na zabezpečenie svojho záväzku na zaplatenie jednotlivých splátok kúpnej zmluvy podľa tejto zmluvy vystavil žalovaný 10. augusta 1995 celkom 6 vlastných zmeniek. Tieto zmenky boli na základe mandátnej zmluvy o vykonaní zmenkového avalu, registračné číslo č. 19/95-M, z 10. augusta 1995 avalované A., a.s. Súčasne bola medzi žalovaným a A., a.s. uzavretá zmluva o avalovom úvere č. 19/95 z 10. augusta 1995, ktorej predmetom bolo poskytnutie krátkodobého úveru žalovanému na úhradu plnenia zo zmenkového avalu vo výške preukázaného peňažného plnenia A., a.s. majiteľovi zmeniek v zmysle vyššie uvedenej mandátnej zmluvy. Zmenka, z ktorej práva uplatňuje žalobca v tomto konaní, je práve vyplnenou blankozmenkou, zabezpečujúcou peňažné pohľadávky A., a.s., vyplývajúce zo zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 z 10. augusta 1995.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný nepreukázal jednoznačne kauzálny vzťah medzi predmetnou zmenkou a pohľadávkou zo zmluvy o avalovom úvere, hlavne čo sa týka výšky pohľadávky. Žalovaný poskytol súdu prvého stupňa prehľadnú tabuľku, obsahujúcu výpočet pohľadávky úpadcu voči žalovanému na vrátenie úveru podľa zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 spolu s úrokmi podľa stavu ku dňu vyplnenej splatnosti spornej pohľadávky, pričom výsledná suma je len o 4 578,07 Sk vyššia ako vyplnená zmenková suma (24 640 124,50 Sk). Tento rozdiel je relatívne zanedbateľný a možno ho vysvetliť tým, že bankový softvér úpadcu, použitý na výpočet dlžnej sumy, vychádzal z iného spôsobu zaokrúhľovania, prípadne z iného počtu dní v roku na účely výpočtu úrokov a pod. Zmenková suma vyplnená na spornej zmenke zodpovedá výške pohľadávky úpadcu voči žalovanému na vrátenie úveru podľa zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 spolu s úrokmi, a preto je dôvodný záver, že sporná zmenka slúžila na zabezpečenie tejto pohľadávky v súlade s čl. IV zmluvy o avalovom úvere č. 19/95. Ďalej uviedol, že splatnosť vyplnená na spornej zmenke zodpovedá okolnostiam vzniku a uplatňovania pohľadávky úpadcu voči žalovanému na vrátenie úveru podľa zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 spolu s úrokmi, a preto je odôvodnený záver, že slúžila na zabezpečenie pohľadávky v súlade s čl. IV zmluvy o avalovom úvere č. 19/95.

Ďalej súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 12. októbra 2000 nebola postúpená pohľadávka zo zmluvy o avalovom úvere, lebo v zmluve

nie sú údaje, z ktorých by bolo možné jednoznačne zistiť, ktorá konkrétna pohľadávka z ktorej zmluvy o avalovom úvere bola postúpená, pretože okrem sumy a uvedenia, že ide o zmluvu o postúpení pohľadávok v položke 42 prílohy, nie sú ďalšie identifikačné údaje o pohľadávke, čo vzhľadom na existenciu viacerých zmlúv možno považovať za údaj neurčitý. S týmto názorom nesúhlasí. Uviedol, že 12. októbra 2000 bola uzavretá medzi JUDr. B., správcom konkurznej podstaty úpadcu ako postupcom a spoločnosťou S. ako postupníkom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky, spísaná vo forme notárskej zápisnice č. N 751/00, NZ 719/00. Touto zmluvou došlo k postúpeniu 47 pohľadávok, patriacich do konkurznej podstaty úpadcu, medzi ktorými boli aj pohľadávky voči žalovanému, identifikované v riadku 42 prílohy k zmluve o avalovom úvere, s výškou istiny 47 735 450 Sk. Pod takúto identifikáciu spadali dve samostatné pohľadávky úpadcu voči žalovanému, a to: Pohľadávka z úveru 22 251 995 Sk zo zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 z 10. augusta 1995, ktorá bola zabezpečená spornou zmenkou a pohľadávka z úveru vo výške 25 483 455 Sk podľa zmluvy o avalovom úvere č. 7/96 z 18. marca 1996. Skutočnosť, že zmluvou o postúpení pohľadávky z 12. októbra 2000 bola postúpená pohľadávka na vrátenie úveru zo zmluvy o avalovom úvere č. 19/95 z 10. augusta 1995, ktorá bola zabezpečená spornou zmenkou, je preukázaná dôkazmi, ktoré boli v konaní vykonané a súd pri ich vyhodnotení postupoval nesprávne, keď na ne neprihliadal. Zmluva o avalovom úvere č. 19/95 a zmluva o avalovom úvere č. 7/96 sa líšia len registračným číslom, v dôsledku čoho došlo k spoločnej identifikácii pohľadávok, vyplývajúcich z oboch zmlúv v riadku č. 42 prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky z 12. októbra 2000. Žalovaný si je vedomý nepresnosti, s akou bola v zmluve o postúpení pohľadávky z 12. októbra 2000 identifikovaná pohľadávka úpadcu voči žalovanému, vyplývajúca zo zmluvy o avalovom úvere č. 19/95, zabezpečená spornou zmenkou. Miera tejto nepresnosti však neprekročila hranicu, za ktorú by už nebolo možné túto nepresnosť odstrániť výkladom. Platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok potvrdil aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2004, č. k. 17 Cbi 29/03-108, podľa ktorého je nesporné, že tieto zmluvy boli uzavreté zákonom predpísanou formou, t. j. vo forme notárskej zápisnice, účastníci sú dostatočne identifikovaní a predmet postúpenia je dostatočne určitý.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že argumenty žalovaného uvádzané v priebehu konania na súde prvého stupňa sú viac-menej totožné s argumentmi uvádzanými v odvolaní. Jednoznačne nie je možné dospieť k záverom, ktoré by chcel dosiahnuť žalovaný. Úpadca poskytol žalobcovi

nejeden úver, pričom najmenej jeden ďalší úver bol spomenutý aj v priebehu konania. Aj v zmenkách ako zmenkový veriteľ vystupoval úpadca a ako zmenkový dlžník žalovaný, ale prečo účastníci si zvolili práve podobu zastretej vlastnej zmenky pre zmenku v súčasnosti už nie je možné objektívne zistiť. Je možné však s určitosťou povedať, že zmenka spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom č. 191/1950 Zb., je riadnou abstraktnou zmenkou.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že on podal odvolanie proti celému rozsudku súdu prvého stupňa, vrátane výroku o náhrade trov konania. Vo vyjadrení poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými bola posudzovaná účasť správcu konkurznej podstaty ako účastníka konania v súdnych konaniach aj z pohľadu zákona o konkurze a vyrovnaní tak, že trovy konania mu súd nepriznával s odôvodnením, že by išlo o duplicitu odmeny, lebo pre jeho odmeňovanie platia príslušné ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní. Pokiaľ by súd dospel k inému záveru, potom považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, keď žalobcovi nepriznal trovy špecifikované v rozsudku a v odvolaní žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. Po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že odvolaniam účastníkov nie je možné vyhovieť.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že súd prvého stupňa vydal zmenkový platobný rozkaz po predložení zastretej vlastnej zmenky v prvopise.

Proti zmenkovému platobnému rozkazu žalovaný podal včas kauzálne námietky, ktoré zopakoval v odvolaní. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa sa nedostatočne zaoberal existenciou kauzálneho vzťahu medzi spornou zmenkou a pohľadávkou úpadcu, predtým spoločnosti A., a.s. voči žalovanému na vrátenie úveru podľa zmluvy o avalovom úvere z 10. augusta 1995 č. 19/95, predovšetkým preto, lebo vypočul len dvoch svedkov z navrhovaných troch. Navrhovaného svedka JUDr. J. súd nevypočul, lebo sa nedostavil na pojednávanie.

Uvedenej odvolacej námietke odvolací súd nevyhoviel, lebo súd nie je povinný vykonávať všetky účastníkmi navrhované dôkazy. Nie je potrebné vykonávať dôkazy nespôsobilé preukázať tvrdené skutočnosti, resp. dôkazy ktoré nie sú významné, nadbytočné. Súd prvého stupňa vypočul dvoch navrhovaných svedkov, a to Ing. M. a Ing. P.. Z ich

výpovede však vyplynulo, že zmenky boli žalovaným vystavované nielen ako zabezpečovacie, ale aj za iným účelom, nebolo teda týmto dôkazom preukázané tvrdenie žalovaného, že sporná zmenka bola zmenkou zabezpečovacou, preto súd postupoval v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p. a upustil od výsluchu tretieho svedka. Pokiaľ ide o ďalšie skutočnosti tvrdené žalovaným v odvolaní, z ktorých má byť zrejmé, že sporná zmenka plnila funkciu zabezpečovaciu, ako sú: deň vystavenia zmenky, zmenková suma, totožnosť subjektov, ktoré uzavreli zmluvu o avalovom úvere a ktorí sú v zmenkovom vzťahu, tieto skutočnosti jednoznačne nepreukazujú tvrdenie žalovaného o zabezpečovacej zmenke. Je potrebné prisvedčiť záveru súdu prvého stupňa, že ak by zmenka plnila zabezpečovaciu funkciu, nemôže vzniknúť pochybnosť o určitosti pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Vymedzením zabezpečenej kauzálnej pohľadávky vzniká zmluvná väzba medzi pohľadávkou a zmenkou. Bez dohody o tom, že určitá pohľadávka bude zabezpečená, nie je možné o takomto vzťahu vôbec uvažovať. Len okolnosť, že zmenka je v rukách osoby, ktorá je veriteľom zmenkového dlžníka, nielen z dôvodu zmenky, ale aj zo záväzkového vzťahu, nevytvára zabezpečovací vzťah zmenky. Žalovaný v konaní nepreukázal kauzálny vzťah, preto kauzálnej námietke nebolo možné vyhovieť a nebolo potrebné zaoberať sa skúmaním postúpenia pohľadávky zo zmluvy o avalovom úvere.

Odvolací súd si z uvedených dôvodov plne osvojil skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, v celom rozsahu na ne poukazuje a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v časti do trov konania, odvolací súd aj v tejto časti rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Súd prvého stupňa pri určovaní náhrady trov konania správne posudzoval účelnosť trov a priznal len také, ktoré boli potrebné na uplatnenie alebo bránenie práva v súvislosti s prejednaním námietok, podaných proti zmenkovému platobnému rozkazu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu pozostávajúcu z odmeny advokátovi za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 2 059,68 Eur, z paušálnej náhrady 6,31 Eur a DPH 392,54 Eur. Trovy odvolacieho konania sú 2 458,53 Eur (§ 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. júla 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.